

velfsen af videre Oplysninger for andre Anmeldelser ansat Sessions Tilendebringelse.

§ 11.

Til Udrebbelsen af Erstatning for de i Krigens Tid afholdte Befordringer saavel som til Dækning af Omkostningerne ved Gjennemførelsen af i denne Lov paabødne Foranstaltninger, fan i Finantsaaret 1853—54 anvises indtil 200,000 Rbd.; og det Manglende, der behøves for at dække de anerkjendte Fordringer paa saadan Erstatning, skal anvises i Finantsaarene 1854—55 og i 1855—56 med Halvdelen i hvert.

§ 12.

Nævrende Lov bliver uden Anvendelse paa Kjøbenhavn saavel som paa Bornholm.

Motiverne til foranstaaende Lovudkast ere saalydende:

I den Formening, at det vilde være ubilligt, om de Kjøbstæder og Landdistricter, iglennem hvilke den større Deel af de militære Kjørser foresaldt, der efter Krigens Udbrud i Maret 1848, i Henhold til Forordningen af 26de Juni 1844 § 9, cfr. Forordningen af 9de Mai 1806 § 7 og Cancellie-Placat af 24de Marts 1848, ere ydede uden nogen Godtgjørelse af den Kongelige Kasse, ene skulde bære den dermed forbundne Byrde, var allerede det Kongelige Rentekammer i sin Tid strax betænkt paa at sætte under Overveelse, hvorledes de for disse Kjørser, i Lighed med hvad der stete for Krigsaarene 1807 til 1815 — ifr. Forordn. af 22de September 1808 og 30te April 1809, samt Plac. af 16de Juni 1810 og 15de September 1832 — kunde være at tildele Yderne Erstatning paa en til Omstændighederne passende Maade. I denne Anledning indhentede Kammeret, fornemmelig med Hensyn til en fra Justitsministeriet og Arméens Intendantur modtagen Opfordring til om muligt at bevirke, at Betalingen forskudsvis blev udredet af den Kongelige Kasse, den Kongelige Finantsdeputations Betænkning. Denne yttrede imidlertid — forøvrigt med Erkjendelse af, at Erstatning for de af Kjøbstæ-

derne og Landdistricterne præsterebe militære Udgifter billigtvis kunde være at tildele de Paagjældende ligesom under den forrige Krig, — at det under de forhaandenværende Conjuncturer, da den Kongelige Kasse var i saa høj Grad bebyrdet med extraordinaire Udgifter, ikke var muligt for den at afholde disse Forskud. Da det nu maatte erkjendes, at de Forskud, under hvilke Landet dengang befandt sig, ei heller tillode at udskrive den til Udgiftens Bestridelse fornødne Sum, for hvis Størelse der heller ikke for Tiden kunde have nogen passende Norm, ansaae man det for rettest at indskrænke sig til at henvende Opmærksomheden paa, at Byrden ved de paagjældende Kjørslers Udrebbelse saavidt muligt fordeeltes ligeligt paa Yderne, i hvilket Siemod derfor samtlige Amtmænd ved Circularskr. af 12te Aug. 1848 anmodedes om at træffe de fornødne Foranstaltninger. Allerede tidligere, navnlig ved Circulaire af 1ste April næstforud, havde Kammeret paalagt Amtmændene at drage Omsorg for, at behørigte Lister over de præsterebe Kjørser, forsynede med Amtets Attestation til Legitimation for sammes Udrebbelse, bleve affattede af vedkommende Amtstuer og Magistrater eller Byfogder. Saadanne Lister ere senere ved tvende Circularer af 24de Februar 1849 og 19de Februar 1850 requirerede indsendte resp. for Maren 1848 og 1849, og har Ministeriet i Henhold til disse Circularer endvidere modtaget forskjellige lignende Lister for den paafølgende Tid, navnlig for Maret 1850.

Efterat imidlertid den ved Placat af 24de Marts 1848 indførte overordentlige Forholdsregel for Frikjørselsvæsenets Vedkommende i det Væsentlige var bleven hævet derved, at man med Krigsbestyrelsen havde vedtaget, at de siden 1ste December 1851 præsterebe militære Befordringer kun forsaavidt skulde betragtes som hørende under Forordningen af 9de Mai 1806 § 7, som de maatte blive en nødvendig Følge af extraordinaire Troppesamlinger, men at alle andre militære Fribeholdninger efter bemeldte Datum bleve at godtgjøre som Kjørser, hørende under Forordningen af 26de Juni 1844 § 3, fandt man ikke længere at burde afsætte denne Sags Ordning, som derfor paany har været gjort til